

Bemærkninger til forslaget

Baggrund for forslaget

Socialdemokratiet har for nylig startet en debat om borgernes rettigheder. Socialdemokratiets forslag indeholder visse gode elementer, men hovedformålet med forslagene er tydeligvis at fastholde eller udbygge den offentlige sektors størrelse uden reelle fordele for borgerne. Nok får borgerne nogle rettigheder som følge af den socialdemokratiske tankegang, men borgerne mister samtidig betydelige rettigheder i form af ekstra skattebetaling og forøget klapjagt på borgernes penge. Med den enorme gældsætning, den offentlige sektor har præsteret de seneste år (520 mia. kr. alene for statens vedkommende), og med det fortsat verdensrekordhøje skatteniveau må og skal den offentlige sektor gøres meget mindre. Fremskridtspartiet ønsker derfor med nærværende beslutningsforslag at give bud på, hvordan det er muligt både at forøge borgernes rettigheder og at reducere den offentlige sektor.

I nærværende beslutningsforslag ønskes borgernes ret til selv at vælge blandt de forskellige offentlige serviceydelser slået fast. På mellemlangt og længere sigt kan en øget valgfrihed for brugerne i det offentlige system betyde en beskæring af den offentlige sektor uden serviceforringelser for borgerne til følge. Dermed kan dette beslutningsforslag give endnu et Fremskridtsbidrag til, hvordan vi på en og samme tid både kan få et samfund med en høj servicestatus og et samfund med en betydelig mindre offentlig sektor – og dermed også økonomisk plads til skattelettelser og gældsafdrag.

Fremskridtspartiet ønsker, at borgernes valgfrihed mellem offentlige serviceydelser og institutioner fastlægges ved lov som et fasttømret princip i fremtidig lovgivning. De enkelte ministerier og andre offentlige institutioner skal forpligtes ved lov til at fremme borgernes valgfrihed og valgmuligheder inden for områder, hvor alle har et krav på service fra det offentlige.

Beslutningsforslaget har til formål at sikre, at de velfærdsværdier, der findes i det danske velfærdssamfund (hvilket ikke er det samme som velfærdstaten!), kan blive yderligere udbygget i forbindelse med, at det i langt højere grad bliver brugerne – dvs.

borgerne – der selv foretager de nødvendige og afgørende beslutninger om velfærd og dermed brugen af serviceydelserne. Dertil kommer en ikke uvæsentlig effekt som følge af borgernes kritiske valg og måske ikke mindst fravalg. Ineffektiv, umoderne og sløv offentlig virksomhed ville bukke under for moderne, effektiv og kundeorienteret service.

For at sikre, at det er borgerne og ikke staten, der står i centrum i forbindelse med udbudet og brugen af de offentligt leverede serviceydelser, er det nødvendigt at få gennemført en kraftig decentralisering af den offentlige sektor. I stedet for at folketingspolitikere, embedsmandsudvalg eller særlige kommissioner definerer, hvad der er godt for befolkningen, ønsker Fremskridtspartiet at overgive denne magt til den enkelte borgers egen valgfrihed.

Formålet med den offentlige service er tosidig: der skal opfyldes nogle kollektive hensyn/behov, men samtidig skal der også tages hensyn til borgernes individuelle behov. Netop på grund af det første hensyn sammenkædet med den deraf følgende tvungne kollektive finansiering er der tale om offentlige opgaver, der varetages gennem det politiske system. Men sideløbende er der de individuelle behov, der skal dækkes igennem de selvsamme politiske beslutningsprocesser og offentlige institutioner.

De individuelle behov sikres langt bedre under markeds-mæssige forhold, hvor tilbudene i videst muligt omfang kan tilpasses borgernes individuelle behov. Man skal naturligvis være opmærksom på, at selve omfanget af ydelserne, det offentlige skal levere, besluttes af politikerne, mens forbruget og dermed behovet vælges af de enkelte borgere.

Den enkelte borger vælger også, hvilken leverandør/institution han ønsker at benytte. En naturlig følge af dette er en nødvendig og omfattende decentralisering af det offentlige system, således at kundetilpasning og udvidelser eller indskrænkninger kan gå hurtigt og dynamisk.

Den politiske detailregulering af den offentlige sektor er jo netop kendetegnet ved at være utrolig langsom og altid resulterende i standarder, der er fællesgyldige. Det giver alt andet lige mulighed for